

ATATÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ İŞÇİ HAKLARINI SAVUNMAKTIR

Aydınlık Gazetesi, 7 Mayıs 2012

Yıldırım Koç

Türkiye’de demokratik devrimin veya Atatürkçülüğün temel ilkelerinden biri, 1937 yılında 1924 Anayasası’na eklenen 6 ilkeden biri olan milliyetçiliktir.

Peki, milliyetçilik nedir? Yalnızca kendi milletinizin çıkarlarını en genel anlamda korumak mıdır?

Günümüzden tam 73 yıl önce bu soruya verilen yanıt, kendisini “milliyetçi” olarak tanımlayan kişilerin nasıl sınıfsal bir tavır alması gerektiğini gösteriyor.

73 yıl önce ve özellikle günümüzde, kendisini “milliyetçi” olarak tanımlayan kişi, emekçi sınıf ve tabakalardan yana tavır almalıdır; sömürücülerden yana değil.

Özellikle günümüzde, milliyetçiliğin, ulusalcılığın, yurtseverliğin işçi sınıfına, işçi sınıfının da milliyetçiliğe, ulusalcılığa ve yurtseverliğe ihtiyacı vardır. Bu iki hareketin birleşmesi, iki unsuru da güçlendirecektir.

Mahmut Esat Bozkurt Atatürkçülüğün veya Kemalizmin ideologları içinde en ciddiye alınacak kişilerin başında gelir.

M.E.Bozkurt’un nedense unutulmuş iki kitapçığı vardır.

Birincisi 1934 yılında İzmir Ticaret Matbaası’nda basılan **Türk İhtilalinde Vatan Müdafaası** kitapçığıdır. Bu kitapçığın kapağında, “İzmir Postası tarafından İnkılâp Kürsüsü derslerinde tespit ve neşrolunmuştur” ifadesi yer almaktadır. Son sayfasında ise “İzmir Postası Gazetesinin muhterem okuyucularına parasız hediyesidir” sözleri vardır. 16 sayfadır.

İkincisi 1939 yılında İzmir Ticaret Basımevi Köy Neşriyatından çıkmıştır. Kitapçığın adı, **Türk Köylü ve İşçilerinin Hakları**’dır. Kitapçığın kapağında “Eski Adliye Vekili Profesör Mahmut Esat Bozkurt tarafından İzmir Halkevinde 25 Şubat 939 ve sonra Konya ve Adana Halkevlerinde verilen konferans” ifadesi bulunmaktadır. 33 sayfadır.

Türkiye’nin büyük demokratik devrimcisi ve Atatürkçüsü, Atatürk’ün aramızdan ayrılışından 3,5 ay sonra yaptığı konuşmada şunları söylemektedir (yazım hataları ve farklı ifadeler düzeltilmemiştir):

“Türk milletinin % 80 nından fazlası köylü ve işçi olunca köylü ve işçinin haklarını düşünmek, onları korumak ve istemek ‘Milliyetçiyim!’ deyen bir Türkün ilk ödevidir.

“Modern milliyetçiliğin belli başlı farikası da budur.

“İşçinin ve köylünün haklarını bağırarlara Komünist yahut sosyalist damgasını yapıştırma gayretini güdenler, şahsi menfaatlerini çalışan kitlelerin zararlarında arayanlardır.” (s.6-7)

“Modern milliyetçilikten bahsedilince köylü ve işçiyi mutlaka ve behemehal en ön safda düşünmek bir zarurettir. Ve bu, aklın, mantığın bir zaruretidir. İcabıdır.

“Türk köylü ve işçisini ve bunların haklarını kadrosu içine almayan modern bir milliyetçilik düşünülemez.

“Ve olamaz.

“Türk köylü ve işçisini ve onun haklarını kadrosu içine almayan bir sistem, Türk milliyetçiliği değil, Karl Marx’ın çok yerinde ve umumi mahiyette dediği gibi, kuvvetli tek bir sınıfın, diğer zayıf sınıfları esir sürüleri gibi kullanması, sömürmesi sistemidir.

“Tıpkı Mısırın ihramlarını firavunların kamçı darbeleri altında yükselten esir sürüleri gibi.” (s.9)

Günümüzde kendisini “milliyetçi” ve Atatürkçü olarak tanımlayanlar, 73 yıl önce yapılan bu tespitlerin günümüzde çok daha fazla geçerli olduğunu dikkate alarak, mücadele etmek durumundadır.

İşçi sınıfımızın günümüzdeki çıkarları, emperyalizme, faşizme ve AKP’ye karşı geniş bir cephe örgütlemeyi gerektirmektedir.

İşçi sınıfımızın müttefiki, emperyalist sömürden pay alan emperyalist ülke işçi sınıfları değil, bu vatanın birliğini, bütünlüğünü, bağımsızlığını, demokrasiyi savunan, emperyalizme, faşizme ve AKP’ye karşı çıkan kesimlerdir.